

den ærede Minister egentlig heller ikke gjort nogen Indvending. Det vil ganske vist medføre forøgede Udgifter, men jeg kan dog ikke skjønne, at de ville være meget betydelige. Men vedtager man nu denne Indretning, at man lader Ministeren udnævne den ene Meddommer, og vedkommende Communalbestyrelse den anden, saa forekommer det mig ikke, at man godt kan lade det sidste Stykke af § 6 blive staaende, der siger, at hvor ingen Meddommere ere udnævnte, skeer Bedømmelsen af Navigationsdirecteuren alene; thi der vil jo da altid være een Meddommer, som bliver at sende til Stedet, nemlig den, som Marineministeren udnævner, og det er dog virkelig uantageligt, at Communalbestyrelserne, naar de overhovedet i dette Forhold skulle kontrollere vedkommende Navigationsffole, da skulle ville unddrage sig den Ret, der var dem indrømmet ved Loven til at udnævne en Meddommer. Skulde nu det Tilfælde indtræde, enten at den Meddommer, som Communalbestyrelsen havde udnævnt, ikke mødte, eller at Communalbestyrelsen unddrog sig for dette Hverv, saa er der jo en anden Maade at løse Vanskeligheden paa, som jo allerede er bleven paapeget af den ærede Didsfører, at man nemlig angiver Charakterernes Talværdi og da dividerer med 2 istedetfor med 3. Men at have en Meddommer, der ikke maa dømme, er efter min Mening urimeligt. Jeg troer, at Udvalgets Medlemmer have sat Priis paa, at Navigationsdirecteuren ikke skal dømme alene, ingenlunde fordi de nære nogen Mistillid til hans Dom, men fordi det seer bedre ud, at der er flere, som afgjøre Resultatet, og ikke en enkelt Mand. — Naar Ministeren imod Udvalgets Forslag om at indskrænke Charakterernes Antal til to — hvorved man, som af den ærede Didsfører allerede bemærket, jo kun har villet holde sig til det Bestaaende — indvendte, at det dog ikke kunde gaae an at give en Mand „Godt“, som ikke havde gjort en god Examen, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at „Godt“ er ikke nogen god Charakter. Efter almindelig Sprogbrug er „Godt“ en middelmaadig Charakter; til at kunne kaldes en god Charakter udfordres „Meget godt“; saaledes er Examenssprogbruken her i Landet. I denne Indven-

ding kan der altsaa ikke ligge nogen tilstræffeligg Grund til at fastsætte 3 Charakterer. „Godt“ giver man den Mand, der netop præsterer, hvad der udfordres for overhovedet at faae Charakter, og „Meget godt“ den, der præsterer lidt Mere end nødvendigt. — Hvad den ærede Ministers Bemærkninger med Hensyn til § 14 angaaer, skal jeg ikke sige videre, end at det forekommer mig, at da man nu saa længe har ventet paa en ny Lov om Styrmandsexamen, og da Alle ere enige om, at de gamle Fordringer ere forældede, saa kunde der efter Lovens Udkomme gjerne fastsættes en kortere Frist end eet Aar; og skulde man være enig i, at 3 Maaneder vilde være for lidet, saa vilde jeg foreslaae, at man satte Fristen til et halvt Aar. Jeg troer, at et saadant Tidsrum vilde være tilstræffeligt baade for Navigationsffolen og for Eleverne. — Hvad den ærede Ministers Slutningsbemærkning angaaer med Hensyn til Udvalgets Henstilling om en større Bevilling end hidtil til Søfartens Fremme, saa forekommer det mig, at denne Henstilling ikke i mindste Maade er tvetydig. Søfarten maa jo ganske vist siges at fremmes derved, at der gives unge Søfolk Leilighed til yderligere at uddanne sig. Der er ved denne Henstilling ikke tænkt særligt paa den kjøbenhavnske Forening for Søfartens Fremme; det er et ganske almindeligt Udtryk, vi have villet bruge. Forresten veed jeg meget godt, at det ikke er under Marineministeren at disse Bevillinger jortere, men at de henhøre under Indenrigsministeriet, og vi have jo ogsaa kun her udtalt et fromt Vnske, med Hensyn til hvilket det væsentlig vil beroe paa det andet Thing, om det skal blive Andet og Mere end et Vnske paa Papiret.

Marineministeren: Jeg skal blot bemærke, at jeg har ikke talt om Bisiddere uden som noget Bestaaende, det har aldrig været Lovforslagets Tanke, at der skulde være Bisiddere; men, hvad man har tænkt paa, er, at der var mange Leiligheder, hvor man af Hensyn til Statskassen, af Hensyn til de Befordringer, som det vilde medføre, ikke burde sende 2 eller 3 reisende Dommere ud for at examinere. Det factiske Forhold er dette, at Na-